

Ante Simonić

Počeci veslačkih aktivnosti u Lokvama i Omišlju

Prve pripreme veslača Jadrana, izvan Rijeke i na akvatoriju koji omogućava intenzivni trening u veslačkom čamcu (za razliku od priprema na skijalištima, te trčanju, vožnji biciklom, dizanju utega i sl.) održane su u Lokvama tijekom srpnja 1970. godine. Trajale su tjedan dana i bile vrlo intenzivne (trening četiri puta dnevno, što je golemi fizički i psihički napor jer svaki trening nadilazi fizičke kapacitete svakog veslača).

Pod vodstvom trenera B.Tučića trenirale su dvije seniorske ekipe: četverac (D.Cvjetković, A.Simonić M.Kostić i R.Hinić s kormilarom V.Perušićem) i skifistica Dijana Franov. Bili smo smješteni u novom (tek za nas otvorenom i ne još u cijelosti završenom) *Motelu Jezero*, stotinjak metara od obale Lokvarskog jezera. Bili smo jedini gosti u Motelu, od kojeg vodi strmi šumski put do obale jezera, koji smo očistili od suvišnog raslinja i kamenja, pa pomoću prikolice prevezli čamce do obale. Tu su bili pohranjeni na sigurnom, jer na jezeru i ovom dijelu obale smo bilo u potpunoj osami. Potom smo očistili muljevito-pješčanu obalu jezera (od naplavljenog drva i kamenja te odstranili nekoliko panjeva: podvodnih ili koji su virili iznad površine vode), u dužini od dvadesetak metara. To nam je omogućilo ulaziti u čamce u plićaku, bez potrebe za pontonom.

Sl. 1. Pripreme na Lokvarškome jezeru 1970.: seniorski četverac (D.Cvjetković, A.Simonić, M.Kostić i R.Hinić s kormilarom V.Perušićem), seniorska skifistica Dojana Franov i zaposlenici Motela Jezero u Lokvama.

Ove pripreme su imale za cilj brušenje forme neposredno prije državnog prvenstva (na Bledu). Blizu Rijeke, pa je bilo jednostavno i jeftino za organizirati i pružalo mogućnost odlaska do Rijeke ako se pokaže potreba. U uvjetima potpunog mira, svježega i čistog zraka, prekrasne prirode, nadmorske visine od cca 700 m, okrepljujućeg odmaranja, kvalitetne prehrane te posvećenosti zajedničkom treniranju i velikom sportskome cilju.

Pripreme su bile vrlo uspješne pa ih je četverac (u sastavu D.Cvjetković, A.Simonić M.Kostić i N.Cvjetković, s kormilarom V.Perušićem) ponovio 1972. Opet u trajanju od tjedan dana, na istom mjestu ali pod vodstvom trenera F.Kazije. Cilj je bio brušenje forme neposredno prije državnog prvenstva u Beogradu i kvalificiranje za Olimpijadu u Münchenu.

Sl. 2. Pripreme na Lokvarškome jezeru 1970. Seniorski četverac: D.Cvjetković, A.Simonić M.Kostić i R.Hinić, s kormilarom V.Perušićem.

Uspješnost navedenih priprema, bio je razlog da i tijekom slijedećih godina veslači Jadrana idu na pripreme u Lokve, te da na Lokvarškome jezeru Jadran organizira nekoliko veslačkih regata. Lokalnih i regionalnih te npr. međunarodne regate 1976. Stoga se podižu sudački toranj i pontoni za izlazak čamaca na vodu, sanitarni čvor... te pokušava utemeljiti veslački klub i regatno središte. Nažalost, tijekom godina koje su uslijedile, bez obzira na veliko zalaganje članova uprave Jadrana, nismo uspjeli

uvjeriti lokalno čelništvo (pa i Turističko društvo Lokava i Turističku zajednicu Gorskog kotara), u atraktivnost veslanja i njegovu važnost za razvoj turizma, a i zbog povremenog ispuštanja vode iz akumulacijskog jezera (zbog potreba električne centrale) razina vode se dramatično spuštala i to poglavito tijekom veslačke natjecateljske sezone, onemogućavajući veslačke aktivnosti na jezeru. Zbog opisane situacije (rješenje se bezuspješno pokušalo naći i na jezeru Bajer u Fužinama), VK Jadran se povremeno vraćao u Bakarski zaljev pokušavajući urediti spremište za čamce, ponton za izlaz na more..., ali se sve više okretao prema Omišlju.

Naši veslači sve češće idu u Omišaljski zaljev na pripreme, a Jadran tu organizira i sve svoje regate od 1984. Od Kvarnerskih regata, preko Međunarodnog natjecanja sveučilišnih osmeraca 1986. i 1990., do prvenstava Hrvatske 1986. i 1988...). Stoga Jadranaši uređuju veslačku stazu, postavljaju pontone..., ali posljednje natjecanje (Kvarnersku regatu) održavaju 1991. Jer izazovi Domovinskoga rata donose nova ograničenja i prioritete, ali će Jadranaši povremeno (što ovisi prvenstveno o financijskim mogućnostima i snazi ekipa) ići u Omišalj na pripreme do 2015.

Tijekom navedenog djelovanja, Jadranaši potiču u Omišlju osnivanje središta za veslanje i druge sportove na vodi, što će u krajnjem slučaju rezultirati radom *Veslačkog kluba Glagoljaš* u Omišlju. Pokreće ga 2003. pa godinama potom vodi, bivši riječki veslač D.Girotto